Відклав я вбік перо і дослухав
Хорал нічної бурі, що співала
Про кораблі загиблі, хвиль навалу,
Рев лісових потрощених гущав, –

Гармонію нічну, що в'язням справ
Буденних уві сні почуть не д?но.
Лиш дух палкий приймає пожадано
Величний гуркіт бурян?х октав.

Але обранець у витті вітрів
Розчує не лише плачі прощальні
За тим, що вже навіки відійшло, –

Вгамується природи дикий гнів,
Почезнуть разом з ним думки печальні
Й прост?ле ранок вод спокійне тло.

Переклад М. Стріхи